

En kassörs funderingar

I skrivande stund sitter jag på djursjukhuset och väntar på att få träffa en veterinär. Vår Maya har börjat kräkas upp maten hon äter. Tyvärr är det ju så att våra älskade husdjur också kan bli sjuka och precis som för oss människor ökar risken med stigande ålder. När något händer katten står man nästan alltid där orolig och med tusen frågor. Googlar, läser, ringer veterinären för att få råd. Katten blir hjälpt men själv har man oftast kvar oron och ytterligare tusen frågor. Har man tur har man en mentor eller någon annan erfaren person som man kan prata med, om inte kan man söka hjälp och råd hos någon i den kattklubb man är medlem i. I kattklubbar finns mångårig samlad erfarenhet att ta vara på, vilket kan vara en av flera anledningar till att lära känna medlemmarna i den förening som man är medlem i.

Alfakatten har i dagsläget 31 medlemmar, fyra av dessa är familjemedlemmar. Jag tittar i medlemsförteckningen och konstaterar att av dessa 31 personer känner jag knappt hälften personligen övriga känner jag bara till namnet. Det skulle vara roligt att bli bekant med dem också, och att få med dem i föreningens gemenskap nu när pandemin är över.

När jag blev medlem i Alfakatten var vi ungefär lika många medlemmar som nu och de flesta tog del av föreningens aktiviteter även om man inte var aktiv som uppfödare eller utställare, det fanns en gemenskap. Detta gjorde att vi kunde anordna en utställning varje år. Vilket vi inte vågar planera för i dag då vi inte vet hur många som kommer att hjälpa till. Det är intensivt och ibland tungt men också väldigt roligt att vara med och jobba inför och under en utställning.

Likadant är det med andra aktiviteter – vi i styrelsen har under några år kallat till digitala medlemsmöten, gemensamt fika, informationsmöte om Sveraks nya utbildning och diplomeringsförfarande etcetera. Responsen har varit väldigt dålig, det har varit vi i styrelsen och två, tre övriga som deltagit. Några planerade aktiviteter har fått ställas in då det varit för dåligt intresse för dem. Det får oss att fundera på om det är meningsfullt att genomföra de planer på digitala föreläsningar vi har för hösten. Vi har kontakt med kunniga föreläsare inom kattens beteende, reproduktion, diabetes och om den äldre katten och det vore tråkigt om vi inte skulle kunna genomföra dem på grund av att våra medlemmar inte är intresserade.

Jag är med i en annan förening där det är likadant, det är de närmast sörjande som kommer på möten och som deltar i aktiviteter.

Vad beror det på att föreningslivet inte lockar längre? Vad är det som gör att det är så svårt att avsätta några timmar några gånger per år för att träffa likasinnade. Jag har förståelse för att det är svårt att få det så kallade livspusslet att gå ihop. Men det ger så mycket att delta i en gemenskap där andra har samma intresse som en själv. En gemenskap där man kan ta del av andras erfarenheter och dela med sig av de man själv har. Där man kan lyfta funderingar till intressanta diskussioner, där man tillsammans kan anordna trevliga aktiviteter.

Med dessa ord och funderingar vill jag uppmuntra alla medlemmar, särskilt de som inte tidigare deltagit i någon aktivitet att peta in Alfakattens medlemsmöte den 27 maj 2023 i livspusslet, så lär vi känna varandra där och förhoppningsvis får jag ett ansikte till dem jag i dagsläget bara känner till namnet.

Hoppas att vi ses ”IRL” framöver.

Christina Olsson Ström
Kassör och medlemsansvarig